

AD QVODLIBETARIAM
QVÆSTIO MEDICA.

MATVTINIS AGITANDA DISPVATIONIBVS
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS
xxx. Ianuarij,

M. NICOLAO PIETRE.

DOCTORE MEDICO
MODERATORE.

An Diarrhœa Hydropi?

I.

N alium corporis totius sentinam vndique humores excrementitij, aqua nimirum, pituita, & bilis vtraque confluunt per venas, quæ ex vniuerso corpore producuntur eò omnes. Illic si subsistant, obstructions plurimas (quibus infame est mesenterium) febres intermittentes, hydropas pariunt : inde si effluant, vel variè per corporis habitum disperguntur, & scabiem, lepram, tumores generis omnis, arthritidem progignunt; vel effunduntur forâsque prodeunt vomitu, diarrhœâ, cholerâ; vt hi tres affectus humorum duntaxat motu distinguantur, cætera consimiles sint. Præstat diarrhœa, quippe quæ innoxie superfluos humores expurget, quâ decet, per intestina scilicet excipiendis excrementis dicata, cum vomitu conuellatur ventriculus, cholerâ penè exoluatur. Atque ille, cibi promptuarium cum sit, humorum illuue sordere nequit citra noxam; vt emeticis, præcipuè metallicis, temerè non sit exagitandus.

Secunda Editio.

A

II.

EFFLUIT per aluum cibus, chylus, vel humor. Cibi effluuium leicenteria dicitur, chyli coeliacus affectus; at humor vel alimentarius, isque sanguis, habetur, vel excrementitius. Sanguinis deiectione cum torminibus dysenteria est: excrementitij humoris sine dolore effusio, diarrhoea. Effundit humorem natura vel morbus; illa in ægri salutem, hic in perniciem, ut salutaris diarrhoea habenda sit, quam natura mouerit, critica eiusmodi dicitur, quod morbum iudicet & soluat; perniciofa illa, quam produxit morbus, symptomatica appellatur, quod morbo accidat & accedat quasi morbus alter. Expellit natura consentaneum duntaxat humorem tempestiuè, morbus alieno tempore, vel alienum exturbat. Non tamen expers periculi critica diarrhoea, quæ exuperat, diutiusque persistit; prorsus exitialis, si vires desint. Symptomatica est, quæ ineunte morbo contingit; at illa quandoque non adeo nocet, imò iuuat.

III.

EST habeturque Medicis hydrops quiuis aquarum cumulus; suum tamen sibi fecit etiam apud Medicos hydropis nomen ex aqua tumor, tum cutis, tum abdominis; ille intercus dicitur (qui à cachexia omnino distinguitur) hic ascites, si aquæ subsit plurimum, sin flatus superet, tympanites; ut inter vtrumque pertenuè sit discrimen. Semel erumpit quandoque aqua è venis critico abscessu, suoptè impetu, nullo prægresso morbo, sæpius stillat sensim & assiduo. Perennis huius aquæ fons iecur, calidâ itémque frigidâ intemperie malè affectum, ut suam sanguificationis munus administrare nequeat, sanguinis loco aquam fundat & effundat in venas. Iecoris temperiem (in qua vis naturæ omnino posita est) labefactat liberalior cum meri, tum frigida potus, itémque omnis præter modum & naturam excretio, solennis vacationis suppressio; præterea febris, inflammatio, scirrhus tum iecoris ipsius, tum lienis, cæterorumque viscerum, ut hydrops aliàs solitarius existat, aliàs comitatus sit iccoris labe.

IV.

QVI EX morbo hydrops, siue recens fuerit, siue inueterarit, grauis, atque eò grauior, quod morbi vis fuerit acrior, ut ille

graviſſimus habendus ſit, quem cauſus genuerit, non leuior is, quem quartana produxerit. Plenus periculi aſcites, periculoſiſſimus intercuſus. Denuntiat in aſcite periculum tuſſis, in intercute frequens animi deliquium. His cum acceſſerit *ſymptoma*, carniū præcipuè ſaſtidium ingens, ſpes ſalutis eſt omnino adempta. Leuiſ & momenti ferè nullius hydrops, quem ſimplex aquarum collectio peperit, vt ille duntaxat remediis cedat & ſanabilis ſit.

V.

HYDROPIſ morbus non facile euincitur; quæ enim iecori ſemel infederit labes, delerinequit, vix etiam aut ægrè inter initia hydropi occurritur. Non ſanat hydropem emiſſus humor, hydropicum potiùs tollit, niſi ille ſolitarius ſit, natura valeat, ſintque illaſa viſcera. Expurgatâ tum aquâ, cutis, abdomen omnino ſubſidunt, ſoluiturque demum hydrops. Expurgandæ aquæ ratio hac arte ineunda, catharſi, phlebotomiâ, craſſior illuuiſ viſcerum cum exauſta fuerit, ducenda & deducenda diureticis aqua in veſicam, hydragogis prolicienda in inteſtina, hidroticis in ſummam euocanda cutem. In aſcite primo etiam quoque tempore emittenda per ventrem paracenteſi. In intercute incidenda cutis ſcalpello, vt vulneribus veluti ſtillicidiis exudet aqua quæ exundat. Sed has omnes artes Natura ſuperat, cum aquoſam illuuiem aluo diarrhœâ ſolutâ, profundit.

Ergo diarrhœa Hydropi.

Aſſerebat Lutetiæ MICHAEL FRANCIER Compendiſſis,
A. R. S. M. D.C. XIV.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Nicolau Henaul.	M. Ioannes Couſin.	M. Simon le Telier M. Reg.
M. Philibertus Guibert.	M. Hieronymus Goulu Pr. Reg.	M. Ricardus Marcetx.
M. Ioannes Pietre.	M. Symphorianus Hantun.	M. Simon Bazin.

*cette thèse se trouve aussi dans le recueil
in folio des thèses de la faculté tome III p. 475*